

بررسی استحکام فشاری کامپوزیت‌های هیرید و نانوکامپوزیت‌ها

دکتر مریم معزیزاده*

چکیده

سابقه و هدف: امروزه ترمیم‌های کامپوزیتی به علت ظاهر زیبا، سرعت عمل حین کار و هزینه کم، بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرند. کامپوزیت‌های مختلفی در بازار موجود هستند و شناخت بهترین آنها که کارایی بهتر و دراز مدت‌تری داشته باشند ضروری است. هدف از مطالعه حاضر بررسی استحکام فشاری مواد ترمیمی کامپوزیت‌های هیرید و نانوکامپوزیت‌ها بود.

مواد و روشها: در مطالعه تجربی حاضر از چهار نوع مختلف کامپوزیت رزین به شرح زیر استفاده شد: گروه ۱- (Filtek Z 250 (3M) کامپوزیت هیرید)، گروه ۲- (Filtek Superme (3M) کامپوزیت هیرید)، گروه ۳- (Gradia Direct X (GC) و گروه ۴- (Kerr Hawe). برای هر کامپوزیت ۱۲ نمونه در یک مولد فلزی به ابعاد ۶ میلی‌متر قطر و ۴ میلی‌متر ارتفاع ساخته شد. نمونه‌ها پس از پولیمریزاسیون در داخل مولد با استفاده از دستگاه لایت کیور (SDI LED Radiplus) به مدت ۴۸ ساعت در آب مقطر با درجه حرارت ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. سپس با استفاده از دستگاه Mechanical Testing Machine با سرعت ۰/۵ میلی‌متر در دقیقه تحت تست استحکام فشاری قرار گرفتند. برای بررسی و آنالیز آماری نمونه‌ها از آزمون‌های آماری one-way ANOVA و Tukey's Post hoc و one-way ANOVA استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌های مطالعه حاضر نشان دادند که استحکام فشاری گروه ۱ (Filtek Z 250) بیشتر از سه گروه دیگر بود که از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.05$). میان گروه‌های ۲، ۳ و ۴ از نظر آماری تفاوت معنی‌داری وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: کامپوزیت هیرید استحکام فشاری بیشتری به نسبت نانوکامپوزیت‌ها از خود نشان داد.

کلید واژگان: کامپوزیت هیرید، نانوکامپوزیت، استحکام فشاری

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱/۲۱ تاریخ اصلاح نهایی: ۱۳۹۰/۶/۵ تاریخ تأیید مقاله: ۱۳۹۰/۷/۱۱

مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دوره ۳۰، شماره ۱، بهار ۱۳۹۱، ۲۸-۲۳

مقدمه

کارآیی تکنیکی عالی و خواص بسیار خوبی از خود نشان می‌دهند (۱).

مستندات بسیاری در مورد مواد دندانی وجود دارند که نشان می‌دهند میان خواص فیزیکی و خواص مکانیکی مواد مانند استحکام فشاری، کششی یا شکست رابطه مستقیم وجود دارد. با توجه به اینکه رفتار کامپوزیت‌های دندانی به مورد استفاده از آنها بستگی دارد، بهتر است توجه بیشتری به پارامترهای کلیدی چون میزان فیلر، اندازه فیلر، نوع فیلر و ماتریکس معطوف گردد (۲).

در طول پروسه جویدن، دندان‌ها به طور مداوم در معرض سیکل‌های مکانیکی و حرارتی قرار می‌گیرند و مواد ترمیمی دچار خستگی شده، در نهایت می‌شکنند (۳). بنابراین ترمیم دندان با ماده ترمیمی که بتواند این نوع فشارها را تحمل نماید بسیار ضروری و مهم است. کامپوزیت‌های هیرید

به دلیل زیبایی ترمیم‌های هم‌رنگ دندان، استفاده از این ترمیم‌ها در چند دهه اخیر بسیار افزایش یافته است. کارآیی طولانی مدت این نوع مواد ترمیمی بسیار مهم است چرا که این ترمیم‌ها بطور مداوم تحت تاثیر نیروهای جونده در داخل دهان قرار دارند و این نیروها می‌توانند باعث افزایش شکست این نوع ترمیم‌ها گردند، به همین دلیل بهبودهای زیادی در خواص این نوع مواد ایجاد شده است.

بسیاری از کارخانجات سازنده مواد ترمیمی دندانپزشکی همیشه در حال بهبود خواص مکانیکی و فیزیکی این مواد می‌باشند. برای بهبود کارآیی و خواص مواد کامپوزیتی جهت ترمیم‌های خلفی، سازندگان این مواد سعی بر افزایش میزان فیلر و کاهش اندازه آن دارند تا استحکام مناسب و مقاومت به سایش در مقابل نیروهای جونده افزایش یابد. این مواد کامپوزیتی دارای میزان فیلر بالایی می‌باشند و

*نویسنده مسئول: استادیار گروه دندانپزشکی ترمیمی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

مواد کامپوزیتی متنوع و متفاوتی در بازار موجود می‌باشند. طی سالیان اخیر مواد نانوکامپوزیتی زیاد وارد بازار دندانپزشکی شده‌اند که شناسایی و انتخاب بهترین آنها از نظر کارآیی درازمدت ترمیم بسیار مهم و ضروری است.

هدف مطالعه حاضر بررسی و مقایسه استحکام فشاری کامپوزیت هیبرید و نانوکامپوزیت‌های موجود در بازار بود.

مواد و روشها:

مطالعه تجربی حاضر بصورت *in-vitro* انجام گرفت. در این مطالعه از چهار نوع مختلف کامپوزیت رزین استفاده شد. مشخصات این کامپوزیت‌ها در جدول شماره ۱ ارائه شده‌اند.

برای هر گروه از کامپوزیت‌ها ۱۲ نمونه سیلindrی در یک مولد فلزی با ابعاد ۴ میلی‌متر قطر و ۶ میلی‌متر ارتفاع ساخته شد. کامپوزیت‌ها به صورت لایه‌لایه داخل مولد پک شدند و هر لایه توسط دستگاه لایت کیور (Radi Plus, SDI Limited, Bayswater, Victoria Australia) ۳۱۵۳ به مدت ۴۰ ثانیه کیور گردید. نمونه‌ها پس از برداشتن از مولد دوباره به مدت ۶۰ ثانیه کیور شدند. پس از کامل شدن پولیمریزاسیون، نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آب مقطر ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شده (Zwick/Roell-Z020, Zwick Mechanical GmbH & CO.KG, Germany) Testing Machine با سرعت ۰/۵ میلی‌متر در دقیقه در معرض تست استحکام فشاری قرار گرفتند. از آزمون‌های آماری نتایج استفاده گردید. میزان معنی‌دار بودن $P < 0.05$ درنظر گرفته شد.

خواص مکانیکی و فیزیکی بسیار خوبی نشان داده‌اند اما با پیشرفت‌های بوجود آمده در زمینه نانوتکنولوژی، نوع جدیدی از کامپوزیت بنام نانوکامپوزیت وارد بازار مواد دندانپزشکی گردیده است.

نانوکامپوزیت‌ها ترکیبی از مزایای مواد کامپوزیتی هیبرید و میکروفیلد را دارا هستند. بنظر می‌رسد نانوکامپوزیت‌ها دارای خواص زیبای خوبی باشند به همین دلیل برای ترمیم‌های قدامی بسیار مناسب بوده، در عین حال خواص مکانیکی مناسبی نیز دارند که باعث می‌شود بتوانند به عنوان مواد ترمیمی در دندان‌های خلفی نیز مورد استفاده قرار گیرند (۴).

سیستم‌های کامپوزیت‌های ترمیمی که از نانوتکنولوژی استفاده می‌کنند دارای ترانسلو سنتی بالا، قدرت پولیش و نگه داشتن سطح پولیش شده خوب مشابه کامپوزیت‌های میکروفیلد می‌باشند و در عین حال خواص فیزیکی و مقاومت به سایش آنها نیز با کامپوزیت‌های هیبرید برابر می‌کند (۵).

کامپوزیت‌های هیبرید و میکروفیلد دارای اندازه ذرات متفاوتی می‌باشند. تنوع در اندازه ذرات می‌تواند باعث افزایش تعداد ذرات فیلر داخل ماتریکس کامپوزیت شود که در نتیجه باعث افزایش استحکام آن می‌گردد. چرا که بین افزایش استحکام فشاری کامپوزیت‌های دندانی و افزایش میزان ذرات فیلر رابطه مستقیمی وجود دارد (۶). جدا از میزان و نوع فیلر، عوامل دیگری (مانند ماتریکس، زمان کیورینگ و شرایط محیطی دهان) نیز بر استحکام مکانیکی مواد کامپوزیتی تأثیرگذارند. بعنوان نمونه وجود مواد شیمیایی یا آب و بزاق موجود در حفره دهانی باعث کاهش خواص مکانیکی کامپوزیت‌ها در درازمدت می‌گردد (۷).

جدول ۱- مشخصات مواد استفاده شده

نام کامپوزیت	نوع کامپوزیت	کارخانه سازنده	شماره Lot
Filtek Z 250	هیبرید	3M Dental Products, St.Paul, MN, USA	8 GL
Filtek Supreme	نانوکامپوزیت	3M Dental Products, St.Paul, MN, USA	8 AT
Gradia Direct X	نانوکامپوزیت	GC Dental Products Corp, Toriiomatsu, Kasugai, Japan	1003101
Herculite XRV Ultra	نانوکامپوزیت	Kerr Hawe, Bioggio, Switzerland	3082288

آزمون One-way ANOVA که برای مقایسه چهار گروه مورد استفاده قرار گرفته بود تفاوت معنی‌داری را نشان داد (P<0.05). از آزمون Tukey برای مقایسه میان گروه‌های مختلف استفاده شد. نتایج نشان دادند که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری بین گروه ۱ و سه گروه دیگر وجود دارد ولی تفاوت معنی‌داری بین گروه‌های ۲، ۳ و ۴ مشاهده نشد (جدول ۳).

یافته‌ها:

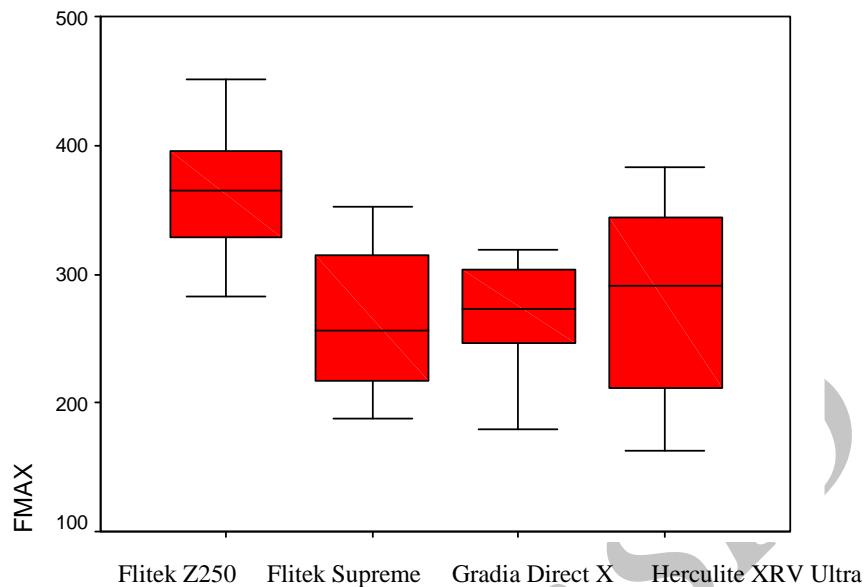
نتایج مطالعه حاضر در جداول شماره ۲ و ۳ و نمودار شماره انشان داده شده‌اند. همانگونه که مشخص است استحکام فشاری گروه (Filtek Z 250) بیشتر از ۳ گروه دیگر بود و از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با آنها داشت (P<0.05).

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار گروه‌های مورد مطالعه

مواد	تعداد	میانگین	انحراف معیار	مینیمم	ماکزیمم
Filtek Z 250	۱۲	۳۶۲/۵۱	۴۸/۷۲۵۲۶	۲۸۲/۱۶	۴۵۱/۸۵
Filtek Supreme	۱۲	۲۶۶/۷۰	۵۷/۱۷۷۴۰	۱۸۸/۳۴	۲۵۲/۶۵
Gradia Direct X	۱۲	۲۶۸/۷۲	۴۰/۶۰۳۹۱	۱۷۹/۰۵	۲۱۹/۱۲
Herculite XRV Ultra	۱۲	۲۷۵/۷۵	۷۶/۹۹۴۹۹	۱۶۳/۲۰	۲۸۲/۶۷
Total	۴۸	۲۹۲/۸۷	۶۸/۶۶۳۳۱	۱۶۳/۲۰	۴۵۱/۸۵

جدول ۳- مقایسه چندگانه گروه‌های مورد مطالعه آزمون‌های Post Hoc

کامپوزیت (I)	کامپوزیت (J)	میانگین اختلاف (I-J)	خطای استاندارد معنی‌داری	سطح
Filtek Supreme	-	۹۵/۸۱۰۰(*)	-	-/۰۰۱
Gradia Direct X	-	۹۳/۷۸۲۵(*)	-	-/۰۰۱
Herculite XRV Ultra	-	۸۶/۷۵۷۵(*)	-	-/۰۰۳
Filtek Z 250	-	-۹۵/۸۱۰۰(*)	-	-/۰۰۱
Gradia Direct X	-	-۲/۰۲۷۵	-	۱/۰۰۰
Herculite XRV Ultra	-	-۹/۰۵۲۵	-	-/۹۷۹
Filtek Z 250	-	-۹۳/۷۸۲۵(*)	-	-/۰۰۱
Gradia Direct X	-	-۲/۰۲۷۵	-	۱/۰۰۰
Herculite XRV Ultra	-	-۷/۰۲۵۰	-	-/۹۹۱
Filtek Z 250	-	-۸۶/۷۵۷۵(*)	-	-/۰۰۳
Gradia Direct X	-	-۹/۰۵۲۵	-	-/۹۷۹
Herculite XRV Ultra	-	-۷/۰۲۵۰	-	-/۹۹۱
Filtek Z 250	-	-۹۵/۸۱۰۰(*)	-	-/۰۰۰
Gradia Direct X	-	-۹۳/۷۸۲۵(*)	-	-/۰۰۱
Herculite XRV Ultra	-	-۸۶/۷۵۷۵(*)	-	-/۰۰۲
Filtek Z 250	-	-۹۵/۸۱۰۰(*)	-	-/۰۰۰
Gradia Direct X	-	-۹۳/۷۸۲۵(*)	-	-/۰۰۱
Herculite XRV Ultra	-	-۸۶/۷۵۷۵(*)	-	-/۰۰۲
Dunnet (2-sided)(a)	-	-	-	-

نمودار ۱- استحکام فشاری گروه‌های مورد مطالعه

بحث:

نانوکامپوزیت‌ها خواص زیبایی که جهت ترمیم‌های قدامی لازم است را دارا می‌باشند و در عین حال خواص مکانیکی مناسب برای ترمیم‌های خلفی که بتوانند نیروهای جونده را تحمل کنند را نیز دارند.

مطالعات انجام شده نشان داده‌اند که رزین‌های نانوفیلد دارای کیفیت سطحی بالا (۱۲) و قدرت نگه‌داری پولیش خوب (۵)، میزان سایش پایین (۱۴) انقباض پایین و استحکام بالا (۱۵) می‌باشند. کامپوزیت‌های نانوفیلد همچنین خواص مکانیکی خوبی نیز دارند (۵).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که کامپوزیت هیبرید استحکام فشاری بیشتری نسبت به کامپوزیت‌های نانوفیلد دارد. در کامپوزیت هیبرید به دلیل افزایش میزان فیلر و مدلوس الاستیتی بالا، تحت تأثیر نیروهای جونده دفرمیتی اندکی رخ می‌هد، بنابراین استرین و ترک ایجاد شده پس از آن به آسانی اتفاق نمی‌افتد (۱۶). اندازهٔ بزرگتر و تعداد بیشتر فیلرهای موجود در کامپوزیت‌های هیبرید (در مقایسه با کامپوزیت‌های میکروفیلد) باعث بهبود مکانیسم crack pinning و crack deflection شده، در نتیجه باعث افزایش سختی شکست آن می‌گردد (۱۷).

طی سالیان متعددی تلاش‌های بسیاری جهت معرفی مواد ترمیمی کامپوزیتی مشابه ساختمان دندان طبیعی صورت گرفته‌اند. پیشرفت‌های بدست آمده در زمینه مواد کامپوزیتی ترمیمی بیشتر بر بهبود خواص مکانیکی، افزایش مقاومت به سایش و سازگاری محیطی متوجه شده‌اند (۸).

خصوصیاتی مانند مواد تشکیل دهندهٔ شیمیایی، میزان فیلر، اندازه و شکل فیلرهای روش و زمان کیور کردن از جمله مواردی هستند که می‌توانند بر کارآیی مادهٔ کامپوزیتی تاثیرگذار باشند. (۹ و ۱۰).

آزمون استحکام فشاری آزمونی است که برای بررسی خواص مکانیکی مواد ترمیمی مورد استفاده قرار می‌گیرد. از آنجا که بیشتر نیروهای جویدنی بصورت فشاری هستند بررسی کارآیی مواد ترمیمی در چنین شرایطی از اهمیت بسیاری برخوردار است (۶).

پیشرفت‌های صورت گرفته در زمینه نانوتکنولوژی تاثیر بسیاری بر مواد ترمیمی کامپوزیتی گذاشته‌اند (۱۱). کامپوزیت‌های متنوع زیادی براساس تکنولوژی نانو معرفی شده‌اند که هدف اصلی آنها ترکیب مزایای مواد ترمیمی هیبریدو میکروفیلد می‌باشد.

می باشدند. پولیش کردن آنها راحت است و ظاهر زیبایی دارند و زیبایی آنها مشابه زیبایی دندان طبیعی است. آنها مقاومت به سایش خوبی داشته، باعث سایش مینای دندان مقابله نمی شوند. تنش ناشی از پولیمریزاسیون شیرینیکچ خیلی کمی دارند و حساسیت پس از ترمیم وجود ندارد. ذرات فیلر موجود در نانوکامپوزیت‌ها باعث افزایش استحکام ماتریکس و در نتیجه افزایش سختی شکست می شوند (۱۵-۱۲و۵).

کامپوزیت‌های مورد استفاده در مطالعه حاضر، مواد جدیدی هستند که هنوز مطالعات کلینیکی و تکنیکی چندانی بر روی آنها انجام نگرفته‌اند. بنابراین پیشنهاد می شود که مطالعات بیشتری بر روی خواص مختلف نانوکامپوزیت‌ها صورت پذیرد. علیرغم اینکه زیبایی این نوع کامپوزیت‌ها و استفاده از آنها به دلیل اندازه ذرات و امکان پولیش عالی و نگه داشتن این پولیش برای طولانی مدت در نواحی موثر در زیبایی دهان (دندان‌های قدامی) به اثبات رسیده است اما هنوز به انجام مطالعات بیشتری نیاز است (۵).

نتیجه‌گیری:

بررسی حاضر نشان داد که استحکام فشاری کامپوزیت هیبرید در مقایسه با نانوکامپوزیت بالاتر بوده، این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود. همچنین بین کامپوزیت نانو تقاضوت معنی داری وجود نداشت.

References

- 1.Brosh T, Gaynor Y, Belov I: Analysis of strength properties of light- cured resin composites. Dent Mater 1999;15:174-179.
- 2.Jandt KD, Mills RW, Blackwell GB: Depth of cure and compressive strength of dental composites cured with blue light emitting diodes (LEDs). Dent Mater 2000;16:41-47.
- 3.Papadogiannis Y, Lakes R.S, Palaghias G, Helvatjoglu M : Fatigue of packable dental composites. Dent Mater 2007;23:235-42.
- 4.Jung M, Eichelberger K, Klimek J : Surface geometry of four nanofiller and one hybrid composite after one-step and multiple-step polishing. Oper Dent 2007;32:347-355.
- 5.Mitra SB, Homes BN: An application of nanotechnology is advanced dental material. J Am Dent Assoc 2003;134:1382-1389.
6. Mohandes JA, Rafiee MA, Barzegaran V: Compressive fatigue behavior of dental restorative composites. Dent Mater J 2007;26:827-837.

بطور کلی، افزایش استحکام فشاری کامپوزیت هیبرید در مقایسه با نانوکامپوزیت‌ها می‌تواند به خاطر تفاوت در مواد تشکیل دهنده آن باشد (۱۸).

بنظر می‌رسد علاوه بر افزایش اندازه ذرات فیلر در کامپوزیت Z250 وجود فیلر زیرکونیا نیز باعث افزایش استحکام آن شده است. وجود حلقه‌های آروماتیک در Z ۲۵۰ Bis-EMA و Bis-GMA باعث کاهش cyclization و افزایش کراس لینک در پولیمر شده، بنابراین خواص مکانیکی و به تبع آن استحکام آن در مقایسه با نانوکامپوزیت‌ها افزایش می‌یابد. اما در متومرهای TEGDMA و به خصوص UDMA، به خاطر افزایش flexibility مولکول، احتمال cyclization داخل مولکولی بیشتر است، بنابراین می‌توان گفت که stiffness و Bis EMA Bis GMA عامل مهمی برای افزایش استحکام فشاری Z250 باشد (۱۹). نتایج مطالعه حاضر با نتایج مطالعه‌ای که توسط Mitra در سال ۲۰۰۳ انجام شده است همخوانی دارد (۵).

البته نتایج مطالعه حاضر با مطالعه انجام شده توسط Hegde (۲۰۱۱) که استحکام فشاری کامپوزیت‌های هیبرید و نانو را باهم مقایسه کرده بود همخوانی ندارد که علت این تفاوت ممکن است استفاده از کامپوزیت‌های متفاوت در مقایسه با کامپوزیت‌های مورد استفاده در مطالعه حاضر باشد (۲۰).

سازندگان نانوکامپوزیت معتقدند که نانوکامپوزیت‌ها دارای خواص زیبایی بالا، کاربرد آسان و خواص مکانیکی عالی

7. Drummond JL, Botsis J, Zhao D: Fracture properties of aged and post-processed dental composites. *Europ J Oral Sci* 1998;106:661–666.
8. Xiao R, Wei Li X, Sun Y: Mechanical properties of dental nanocomposites reinforced with Polyhedral Oligomeric Silsesquioxane(POSS). *Advanced Mat Res* 2009;79:345-348.
9. Lutz F, Krejci I: Resin composites in the post-amalgam age. *Compend Contin Educ Dent* 1999;20:1138-1148.
- 10.Riza Alpoz A, Erturul F, Dilsah C: Effects of light curing method and exposure time on mechanical properties of resin based dental materials. *Eur J Dent* 2008;2:37–42.
- 11.Ure D, Harris J: Nanotechnology in dentistry: Reduction to practice. *Dentistry Update* 2003;30:10–15.
- 12.Yap A: Comparison of surface finish of new aesthetic restorative materials. *Oper Dent* 2004;29:100–104.
- 13.Silikas, N, Kavvadia K: Surface characterization of modern resin composites: A multi technique approach. *Am J of Dent* 2005;18:95–100.
- 14.Yap AU, Tan CH, Chung SM: Wear behavior of new composite restoratives. *Oper Dent* 2004;29:269–274.
- 15.Chen MH , Sun SP, Su WF: Low shrinkage light curable nanocomposite for dental restorative material. *Dent Mater* 2006;222:138–145.
- 16.Lambrechts P, Braem MJA,Vanherle G: Evaluation of clinical performance for posterior composite resins and dentin adhesive. *Oper Dent* 1987;12: 53-78.
- 17.Kim KH, Kim YB, Okuno O: Microfracture mechanisms of composite resins containing prepolymerized particle fillers. *Dent Mater J* 2000;19:22-33.
- 18.Zhao D, Botsis J, Drummond JL: Fracture studies of selected dental restorative composites. *Dent Mater* 1997;13:198-207.
- 19.Elliot JE , Lovell LG, Bowman CN: Primary cyclization in the polymerization of bis-GMA and TEGDMA: a modeling approach to understanding the cure of dental resins. *Dent Mater* 2002;17:221-229.